

Ναρκωτικά

Οι παραισθησιογόνες ουσίες, είτε με τη μορφή φυτών και μανιταριών, είτε με τη μορφή εκχυλισμάτων από τα παραπάνω χρησιμοποιηθήκαν για αιώνες, κυρίως σε θρησκευτικές τελετές. Εξαιτίας της ιδιότητάς τους να προκαλούν αντίληπτικές διαταραχές, όπως οπτικές και ακουστικές παραισθήσεις, πιστευόταν ότι έχουν την ικανότητα να «ανοίγουν τις πόρτες» για την έκφραση του ασυνειδήτου.

Αποτελέσματα

Το σημαντικό, αναφορικά με τα αποτελέσματα της χρήσης των παραισθησιογόνων ουσιών - αντίθετα από τις περισσότερες άλλες ψυχοτρόπες ουσίες- είναι ότι έχουν διαφορετικές επιδράσεις σε διαφορετικά άτομα ή σε διαφορετικές χρονικές στιγμές. Αυτό κυρίως οφείλεται στις σημαντικές διαφοροποιήσεις που υπάρχουν στην ποσότητα και την σύνθεση των ενεργών συστατικών τους, ειδικά σε αυτά που παράγονται από φυτά και μανιτάρια. Εξαιτίας της «απρόβλεπτης» φύσης τους, η χρήση των παραισθησιογόνων ουσιών μπορεί να γίνει ιδιαίτερα επικίνδυνη.

Παραισθησιογόνα χάπια

- Οι ουσίες αυτές μπορεί να είναι φυσικές (π.χ. μαγικά μανιτάρια) ή χημικές (π.χ. LSD, PCP) και προκαλούν παραισθήσεις, οι οποίες είναι έντονες διαστρεβλώσεις της αντίληψης του ατόμου για την πραγματικότητα. Υπό την επήρεια των ουσιών, το άτομο βλέπει εικόνες, ακούει ήχους και βιώνει αισθήσεις που στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν. Κάποιες απ' αυτές προκαλούν ξαφνικές και έντονες συναισθηματικές εναλλαγές. Ο ακριβής μηχανισμός με τον οποίο αυτές οι ουσίες ασκούν την παραισθησιογόνο δράση τους, παραμένει ακόμη ασαφής.

Κάνναβη

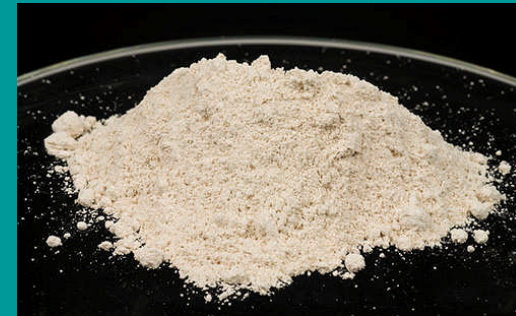
Κάνναβη είναι ο κοινόχρηστος όρος που αναφέρεται στα διάφορα ψυχοδραστικά σκευάσματα (φύλλα μαριχουάνας, χασίς και χασισέλαιο) του φυτού της κάνναβης. Η κάνναβη είναι ένα θαμνώδες φυτό που διακρίνεται για τη μεγάλη του ικανότητα προσαρμογής σε διαφορετικές κλιματολογικές συνθήκες.

Το γένος της κάνναβης ανήκει στην οικογένεια των κανναβοειδών (Cannabaceae) και περιλαμβάνει διάφορα είδη. Τα δύο συνηθέστερα είναι :

- 1) Η ήμερη κάνναβη (*Cannabis sativa*)
- 2) Η ινδική κάνναβη (*Cannabis indica*)

Τα είδη της κάνναβης, αν και μοιάζουν μορφολογικά μεταξύ τους, παρουσιάζουν και σημαντικές διαφορές με κυριότερη την περιεκτικότητα του κάθε είδους, σε ορισμένες δραστικές ουσίες, όπως είναι η τετραϋδροκανναβινόλη (THC) – η ψυχοδραστική ουσία της κάνναβης.

Κοκαΐνη

ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

Η κοκαΐνη είναι μία λευκή, άοσμη κρυσταλλική σκόνη που ανήκει στις διεγερτικές εξαρτησιογόνες ουσίες. Το όνομά της προέρχεται από τον θάμνο *Erythroxylon coca*, από τον οποίο και παράγεται. Άλλες ονομασίες της κοκαΐνης είναι : κρυσταλλική σκόνη, coke, C, χιόνι, αναψυκτικό, κοκό, κόκα και blow.

Σωματικές Επιδράσεις: Το άτομο μπορεί στην αρχή να είναι εύθυμο, δραστήριο, να μην νιώθει κούραση, ενώ παράλληλα να εκδηλώνει ανησυχία, νευρικότητα, εριστικότητα και άγχος. Τα συμπτώματα γενικά περιορίζονται στον χρόνο που η κοκαΐνη κυκλοφορεί στο αίμα. Μία άλλη κύρια επίδρασή της στον οργανισμό είναι η ταχυκαρδία και η αύξηση της συστολικής αρτηριακής πίεσης. Η κοκαΐνη συνδέεται και με καρδιακά προβλήματα, ενώ έχουν αναφερθεί και περιπτώσεις θανατηφόρων καρδιακών επεισοδίων.

Η μακρά ή εκτεταμένη χρήση μπορεί να έχει ως συνέπεια την ανάπτυξη χρόνιας φλεγμονής, ιστικής νέκρωσης και έλκους της βλεννογόνου της μύτης, με κατάληξη τη διάτρηση του ρινικού διαφράγματος. Καθώς η κοκαΐνη προκαλεί ανορεξία, χρόνιοι χρήστες ίσως αντιμετωπίσουν προβλήματα υγείας που σχετίζονται με την απώλεια βάρους και τον υποσιτισμό.

Ψυχολογικές Επιδράσεις: Μακροχρόνια χρήση ενδέχεται να οδηγήσει σε ψυχωσικά επεισόδια, με συμπτώματα παραληρήματος και παραισθήσεων. Σε επόμενο στάδιο, το άτομο μπορεί να γίνει πολύ επιθετικό και να φθάσει σε σημείο να κάνει κακό στον εαυτό του ή στους άλλους. Η κύρια όμως ψυχολογική επίδραση της κοκαΐνης στο άτομο είναι η κατάθλιψη.

Ηρωίνη

Η ηρωίνη ή διακετυλομορφίνη (diacetylmorphine (INN)) είναι οπιοειδές ναρκωτικό που ανήκει στην κατηγορία των σκληρών ναρκωτικών λόγω του εξαιρετικά υψηλού σημείου εθισμού που προκαλεί ενώ είναι και κατασταλτικό.

Τα είδη τους διακρίνονται σε: μορφίνη, ηρωίνη και κωδεΐνη. Τα οπιοειδή αξιολογήθηκαν σε μεγάλο βαθμό από αρχαιοτάτων χρόνων για την ικανότητα τους να ανακουφίζουν τον πόνο και να προκαλούν αίσθηση ευφορίας. Πήλινες σουμεριακές πλάκες που χρονολογούνται περίπου στο 4000 π.Χ. αναφέρονται στη παπαρούνα του οπίου ως "το φυτό της χαράς".

Οι ιατροί σύντομα ανακάλυψαν ότι η ηρωίνη δεν είχε θεραπευτική επίδραση. Απλώς αντικαθιστούσε την εξάρτηση της μορφίνης με αυτή της ηρωίνης. Στις αρχές του 20ού αιώνα, τόσοι πολλοί Αμερικανοί στρατιώτες είχαν εθιστεί στα οπιοειδή, που το 1914 το Αμερικάνικο Κογκρέσο πέρασε το νομοσχέδιο του Χάρισον, απαγορεύοντας την μη ιατρική τους χρήση. Σήμερα, η μορφίνη, η κωδεΐνη και το συνθετικό οπιούχο Demerol συνταγογραφούνται συχνά για να ανακουφίσουν τον οξύ πόνο. Η ευφορική και αναλγητική επίδραση των οπιοειδών οφείλεται στη σύναψη τους με τους ενδορφινικούς υποδοχείς, οι οποίοι χρησιμοποιούνται για να εμποδίζουν τα ερεθίσματα του πόνου και να διεγείρουν τα κέντρα ευχαρίστησης του εγκεφάλου.

Τέλος

Βιβλιογραφία:

- Wikipedia
- Εφημερίδα
- ΟΜΑΔΑ: Δημήτρης Διονυσόπουλος
Γιώργος Καλογερόπουλος
Τζεκσιάνο Καλάρι
Ανδρέας Κατσιφής